

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2007

Núm. 12/Fascicle 2

Presidència
de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada els dies 6, 7 i 8 de novembre del 2007

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat sobre l'orientació política general del Govern de les Illes Balears.

394

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia senyores i senyors diputats. Recomença la sessió i en primer lloc té la paraula el Grup Parlamentari Mixt, que ha manifestat a aquesta presidència la intenció de dividir el temps entre els tres diputats. Així, en primer lloc intervindrà el Sr. Mayans, per un temps de deu minuts.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Per preparar aquesta intervenció, vaig analitzar evidentment el discurs que va fer ahir el president, vaig tenir en compte també la data en què ens trobam i la data en què aquest govern va prendre possessió, es va constituir. Però també vaig analitzar el discurs que va fer el president el juliol d'enguany quan va ser investit. Què vull dir amb això? Vull dir simplement que en comptes de ser un debat per analitzar les actuacions del Govern, és un debat, entenc jo, per analitzar les intencions d'aquest Govern.

És a dir, el debat es titularia dient que és un debat d'intencions en contra d'un debat d'actuacions. Per què afirm això? Perquè aquest nou equip gestor configurat per moltes persones i algunes d'elles de diferents, però forçament d'afins, idees polítiques comencés a treballar i dissenyar alguns projectes han hagut de fer moltes gestions prèvies i han hagut de pactar molts d'assumptes i que jo i molta gent entenem que res tenen a veure amb la gestió directe. Aquest temps que s'ha emprat en fer això és un temps molt valuós, molt important i s'hagués pogut treballar per demostrar a la gent algunes coses que fins ara no s'han vist. També afirm que hi haurà més intencions que actuacions pels escassos 120 dies, com va afirmar ahir el president, que s'han gaudit, per dir-ho d'alguna manera, fins ara. Una cosa he de dir al seu favor, que hagi promogut aquest debat amb el bagatge que podria representar per a un Govern tan sols aquests 120 dies de gestió. Entenc jo que vostè l'haurà plantejat com una continuació del debat d'investidura, com podrà explicar amb una altra visió i potser més completa, les seves intencions i els seus acords o pactes de Govern.

El que no s'entén en absolut és per exemple, un de tants d'exemples, la pèssima estratègia política per constituir el fil argumental en temes sanitaris que va ajudar que guanyessin les eleccions, estic xerrant evidentment de l'Hospital de Son Espases, hospital de referència també per a la gent de Formentera. Una vegada acabades les eleccions, s'han vist obligats a cercar un nou argument per fer creure a la gent que no hi havia més remei que fer aquest hospital allà on estava previst. Donant-se dos mesos per escenificar aquesta situació tan dura que representava aquesta decisió. La gent, la gent del carrer em pregunta i es pregunta per què aquests dos mesos no es varen agafar abans de les eleccions, per analitzar si era correcta la situació a l'hospital i fer un tipus d'argument o un altre. Tots els professionals, com vostè sap molt bé, volien un nou hospital, la resposta és evident, la situació de l'hospital era correcta, no hi havia arguments sòlids per fer oposició sobre aquest tema i aspirar evidentment a guanyar les eleccions. Però això, Sr. Antich, li ha provocat la primera gran crisi en el seu Govern, li ho dic de bona fe per no retreure-li res, li ho dic

perquè les crisis del Govern balear sempre acaben repercutint en els ciutadans, es tradueixen en manca d'estabilitat, manca de confiança i això deriva en una manca de fe i una manca d'iniciatives, de projectes i de solucions als problemes.

Xerrant de temes col·laterals a Son Espases, he tingut l'honor pel fet d'estar al Grup Mixt d'estar a totes les compareixences dels consellers i consellers per explicar la seva futura acció de govern. Durant els debats posteriors a les seves compareixences sempre hi havia alguna pregunta compromesa sobre algun tema d'acció de Govern, o algun projecte concret. Totes i tots recorrien a la mateixa estratègia, legítima cent per cent per suposat i era contestar dient que això formava part de l'acord de govern signat. Això, Sr. Antich, li ho torn repetir, és legítim 100%, però obvia aspectes importants. Primer, no es cerca la millor solució als problemes, simplement s'aplica allò que s'ha pactat i en funció de les forces polítiques que han signat. Segon, tampoc es busca la solució més econòmica, simplement s'aplica altra vegada allò que està pactat i signat i el finançament ja el trobarem si no el disparam ara. Això xerrant en termes més col·loquials forma part del cost assumit, entenc jo i entén molta gent del seu Govern, format per diferents idees polítiques. Però tot Déu sap que això ho pagam tots, no ho oblidem.

Per tant i resumint un poc la situació, analitzada des de fora, d'aquests 120 dies de Govern, li comentaré aspectes que la gent del carrer veu i no ho oblidem que és la que pateix l'encert o l'errada de les decisions polítiques. Ha tingut un Govern amb un llast per algunes situacions alienes a vostè i algunes provocades per una estratègia equivocada que no li han deixat exercir al 100% la seva política. Les alienes són el fenòmens meteorològics a Mallorca, per exemple, i l'enfonsament del Don Pedro a Eivissa, la gestió ja s'ha comentat o ja la comentarem. Les provocades són les estratègies equivocades en política sanitària, ja he esmentat Son Espases. I un tercer llast que no és ni aliè, ni provocat, és simplement desitjat, és el pacte subscrit per tots els partits polítics que donen suport al Govern. Aquest pacte, vostè mateix ho reconeixrà, retarda molt la presa de decisions, de projectes o iniciatives pel fet d'haver-ho de pactar o consensuar-ho entre tots. Però com vostè ha dit moltes vegades, vostè en sap més que ningú de pactes. Un exemple recent és la Llei del sòl presentada per Unió Mallorquina, que es varen veure forçats a retirar-la. Això ho diu la pàgina 9, en el darrer paràgraf del seu acord de govern.

Vostè mateix va dir ahir que seria un debat de present i futur, en cap cas de passat. De present en va xerrar poc, però de futur en va xerrar molt. Per tant, per estructurar els escassos 10 minuts que tenc els antecedents estan descrits, analitzaré un poc la situació a nivell de Balears i després li passaré a formular algunes preguntes respecte a Formentera i de projectes concrets. Analitzant la situació a nivell de Balears i anant per feina, la gent no entén molt bé per què ara, per citar alguns temes, s'han desbloquejat els convenis de carreteres dels consells insulars. Tampoc entenen per què en tan poc temps s'han desbloquejat el finançament establert a l'Estatut de Balears, que hauria pogut ser un poc més generós, ho reconeixen fins i tot els seus socis de Govern. I tampoc no s'entén molt bé per què ara es prometen inversions a Balears quan ara no es podien ni plantejar.

Seguint analitzant la situació a nivell de Balears, m'agradaria saber com es pensen aconseguir els habitatges de protecció social que es va comprometre, o les solucions d'habitatge que es va comprometre. Si pensa aconseguir el sòl necessari en sòl rústic, com s'ha avançat i que no compta amb la unanimitat dels seus socis. Respecte el model de finançament a Madrid m'agradaria que ens expliqués si s'aplicarà el model basat en l'increment de població i la població flotant, com va anunciar ahir, o serà un model més ambiciós, com li reclamen des del BLOC. Evidentment no puc citar tots els projectes i iniciatives que m'agradaria demanar-li. Però és un debat de present, també de molt de futur i només ni demanaré una més a nivell general de Balears, la policia autonòmica. Com pensa vostè que ha de ser? De substitució com diu el BLOC, o d'una altra manera?

Xerrant ja ràpidament de la situació de Formentera, a la qual jo vaig sortir triat diputat i a la que represent a nivell parlamentari. En primer lloc i com ja li vaig anunciar en el debat d'investidura, no em costa gens donar-li l'enhonorabona i les gràcies de les coses que fa bé i es fan positivament. Li agraesc el Pla per eliminar barreres arquitectòniques que comença a Formentera, les mesures que ha pres perquè s'apliquin el 2008, crec que és un pla necessari per a Formentera i per a totes les illes, a més amb el suport d'aquest Parlament i amb una caducitat imminent. També el felicito per tancar l'acord de finançament del Consell de Formentera, la inversió en infraestructures ja estava tancada, 25 milions d'euros. L'únic que han canviat han estat els anys d'execució, de 4 a 5. Respecte la despesa corrent tenc coneixement que es va emprar el mateix informe, que s'havia elaborat l'anterior legislatura per part dels tècnics d'Eivissa, Formentera i Mallorca, fet que demostra que va fer una bona feina. Simplement s'ha augmentat el personal i s'ha pogut pujar a 4 partint de 3,1. Per tant, enhonorabona i benvinguts sigui l'augment de pressupost.

I també el felicito, ja en van tres, per la continuació del projecte del Centre de dia de malalts mentals i d'Alzheimer de Formentera. Ja estava elaborat i consensuat entre tots els tècnics de serveis socials d'Eivissa i Formentera. Aquesta instal·lació vital per a l'illa ha estat aturada més d'un any per raons inexplicables i poc objectives, pel govern local de l'illa. Entre els arguments n'hi havia que deien que no podia acollir gent sense discapacitat. Tota aquesta història ha estat posada en evidència per ells mateixos, amb la visita de la consellera d'Afers Socials d'Eivissa, Patricia Abascal, a Formentera el 8 de setembre, va assegurar que el projecte podria acollir a tot Déu que ho necessités i cobria totes les necessitats de Formentera, però clar, costarà 1 milió d'euros més. Com ja es va anunciar per l'anterior conseller de Sanitat del Consell d'Eivissa i Formentera, una llàstima! Repetesc, enhonorabona per continuar el projecte i per deixar en evidència els que varen aturar el projecte, sense motius objectius, o tècnics i sense cap explicació raonada. Jo crec que ara ja li toca donar opinions concretes i solucions concretes.

I passant a interpel·lar-lo sobre el futur, m'agradaria saber algunes qüestions importants. M'agradaria saber què opina del Pla de sostenibilitat de la costa elaborat pel ministeri, en allò que fa referència a Formentera. El Pla diu que el litoral ha de tenir una major sostenibilitat i que el litoral està massa ocupat. A Formentera el percentatge protegit en domini públic és del 15% i si agafam la zona de protecció és el 25%. M'agradaria que em contestés si ha firmat la carta que li va remetre el batlle-president de Formentera a primers d'agost per donar suport a les delimitacions. O si dona suport a la campanya a favor de la Llei de costes que iniciarà el ministeri. M'agradaria saber com pensa millorar el transport de mercaderies d'Eivissa i Formentera? Jo li vaig proposar al conseller pertinent i em va dir que s'ho estudiaria. O com faran per aconseguir el servei públic de transport marítim entre illes. Hi ha un reglament comunitari que estableix que això està prohibit, el Reglament és el 577/92. O hi ha una sentència a favor d'una naviliera que va guanyar i que es va canviar el reial decret perquè no fos servei públic.

També m'agradaria saber si pensa iniciar la implantació de la policia autonòmica a Formentera amb un pla pilot. Jo és una proposta que li faig. O bé, si pensa fer el Pla de recuperació integral de Ses Salines a Formentera que també ha de fer a mitges o amb convenis amb el ministeri. O també si s'ha ofert als immigrants, ahir ho va fer, si té pensat fer alguna iniciativa a Formentera, ara mateix no n'hi ha cap. Tot això, totes aquestes i moltes altres que li demanaré en el segon torn d'intervencions, són qüestions que la gent pateix i la gent vol veure solucions i a la gent li preocupen. Per tant, tot i assumint evidentment que el debat d'avui, torn a repetir, és un debat d'intencions i de mirada llarga, com vostè va dir ahir, moltes vegades diuen que la intenció és el que compte, però no quan es tracta de donar solucions als problemes de la gent i sobretot, quan es té l'honor, entenc jo, de ser president del Govern de les Illes Balears.

Gràcies, presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Mayans. Té la paraula la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Antich, les dues diputades d'Eivissa pel Canvi intervenim avui per oferir-li la visió més completa possible d'aquests quatre mesos de legislatura i del projecte de futur que vostè va presentar ahir. La Sra. Marí abordarà preferentment les àrees institucionals, econòmica i educativa-cultural. I la diputada que us parla tractarà els temes socio-sanitaris, territorials i pressupostaris.

Afrontam aquesta intervenció amb una múltiple mirada. D'un costat la projecció del seu discurs d'investidura els passats quatre mesos, especialment com s'ha concretat la seva voluntat de canvi en la forma i el fons de governar. D'altra, amb els ulls posats en els pressuposts. En tercer lloc, les actuacions de govern anunciades ahir i tot allò marcat pels

acords de govern signats pels partits que li donam suport. Sr. Antich, nosaltres tampoc no parlarem del passat, simplement ens hi referim amb els versos de Machado. “*Al volver la vista atrás, se ve la senda que nunca se ha de volver a pisar*”.

En primer lloc, pel que fa a la forma de governar pensam que els consens i els pactes són les maneres adients per afrontar els reptes d'aquesta terra. Vostè va esmentar els pactes per la competitivitat i la cohesió social, l'habitatge, l'educació, la immigració i la cooperació institucional. És cert que al llarg d'aquests 4 mesos s'ha perfilat un clima d'acord amb agents socials i econòmics que ara es fa precís concretar. Però també seria desitjable el consens amb el partit de l'oposició. Creim que ho tindrà difícil, el Partit Popular ha demostrat en aquest temps, en aquests quatre mesos, el seu vessant més intransigent degut a la seva incapacitat per assimilar la seva nova situació, l'oposició, la seva submissió a les estratègies electoralistes dictades des de Madrid i al seu magre i unilateral concepte de consens. Tot i això l'encoratjam, Sr. President, perquè continuï treballant en aquesta direcció del consens parlamentari i social.

En segon lloc i pel que fa al fons, ens ha agradat sentir que les polítiques socio sanitàries i territorials seran l'eix fonamental de la seva acció de govern. Respecte les primeres destacam la prioritització del desenvolupament de la Llei de dependència, d'altra banda ja iniciat, la preparació de la llei d'igualtat i de serveis socials, l'esforç per completar la xarxa de residències i l'importantíssim compromís amb la sanitat pública. La cura i valoració del territori han d'esdevenir transversals i plasmar-se a les regulacions normatives d'ordenació territorial, lleis de mesures urgents, llei de sòl i paisatge, l'aposta per una mobilitat sostenible i les actuacions de preservació del litoral i de l'interior.

No volem obviar que a mig camí entre les polítiques socials i territorials ens trobam amb la necessitat d'avançar significativament que pel dret constitucional i estatutari d'un habitatge digne. Aquest haurà de ser tema de consens, serà fonamental posar seny i mesura per arribar a un equilibri raonable. Coincidim en la necessitat d'abordar el problema de l'habitatge, perquè és un problema, des de la combinació de la rehabilitació dels habitatges, allà on jugarà un paper bàsic la nova Llei de barris, les ajudes a l'accés a l'habitatge i la construcció de nous habitatges de promoció pública per ser comprats o llogats.

Sr. Antich, vostè ha plantejat un tema de fons i que de manera determinant condiona tota l'acció de govern, el finançament. No m'estendré sobre el dèficit històric en inversions estatals i transferències competencials mal dotades, ni sobre el desequilibri clamorós entre aportacions que feim a l'Estat i el que rebem a canvi, la qual cosa es tradueix en síntesi, en pitjors serveis per als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears i el consegüent greuge comparatiu respecte la resta de l'Estat. Ara bé, el que sí és vital i nosaltres li donarem suport, tot i que també serem exigents, Sr. President, és que faci una bona negociació del nou model de finançament amb la incorporació del criteri poblacional. Per cert, negociació que el Partit Popular ja ha anunciat que no està disposat a encetar.

Fetes aquestes reflexions sobre el fons i la forma de manera general, voldríem referir-nos ara a qüestions concretes d'Eivissa que pensam que ha tingut una presència notable en el seu discurs d'ahir. Des d'Eivissa pel Canvi pensam, Sr. President, que el compliment dels compromisos amb Eivissa aquests quatre mesos és satisfactori i raonable, atesos l'herència deixada pel Partit Popular i l'escàs temps transcorregut des de la seva presa de possessió. Valoram positivament l'aposta pel nou hospital a l'illa d'Eivissa i la millora de l'atenció primària. Tengui en compte, Sr. Antich, que la ràtio de targetes sanitàries per metge a la nostra illa es dispara per damunt la mitjana balear. Li recordam així mateix que no s'haurien de fer esperar molt de temps mesures per pal·liar la congestió de l'Hospital de Can Misses, que es troba al límit de la seva capacitat.

Resulta esperançador sentir que barris emblemàtics com sa Penya, vostè va esmentar, o dalt Vila, o sa Marina, rebran un impuls rehabilitador. Així mateix esperam que la necessària política d'habitatge de promoció pública arribi a Eivissa després de la sequera dels darrers anys. Valoram positivament així mateix els compromisos amb el medi ambient i el territori, amb la derogació de les mesures específiques d'Eivissa i Formentera, l'ampliació dels espais protegits, la preservació del litoral i de l'interior a la nova política de ports esportius i camps de golf i la reubicació de la nova depuradora. Destacam també les iniciatives en matèria de residències i centres de dia i la pròxima obertura d'una oficina d'atenció als immigrants, promoguda pel consell i a la qual el govern donarà suport.

I finalment li expressam la nostra satisfacció per les decisions preses en relació a les heretades autovies. Destacam les següents actuacions: obertura de l'oficina als expropiats que ha aconseguit la reconciliació d'una bona part dels expropiats amb el govern i que representen un bon exemple de la seva forma de fer. La reserva de suficients partides pressupostàries per fer front al pagament de les expropiacions pendents. La finalització raonable i mesurada dels projectes inacabats que a més a més ha estat ratificats per aquesta cambra. I l'anunci de l'elaboració de les autovies. Però de manera especial ens ha agradat sentir que Eivissa compta amb el compromís polític i financer del president per poder avançar cap un nou model de mobilitat, estam parlant de la inclusió de finançament per a totes les illes, Eivissa també, el conveni pel transport públic amb el Govern central i que esperam sigui una realitat aviat.

És cert, Sr. Antich, que ens agradaria anar més ràpid i que voldríem que el canvi que Eivissa va votar a les darreres eleccions es pogués haver traduït aviat, però sabem que els processos amb vocació de transformació i perduració en el temps són lents. A Eivissa som pacients i ja ho diu un proverbi que la paciència és un arbre d'arrel amargant, però de fruits dolços.

Tanco aquesta primera intervenció d'Eivissa pel Canvi amb una altra referència de Machado: “*Despacito y buena letra, que hacer las cosas bien importa más que el hacerlas*”. I no fa falta que li digui que em ve al cap més d'un desafortunat exemple. Sàpiga, Sr. President, que per complir els compromisos i fer les

coses bé podrà comptar amb aquestes diputades i segur que els fruits vindran de seguida.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Té ara la paraula la representant del Grup Mixt, la Sra. Marí i Mayans.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt Hble. Sr. President de les Illes Balears, senyores i senyors diputats. Ens trobam a l'avinentsa de fer el primer debat sobre l'estat de la comunitat autònoma, quan fa poc més de cent dies de la constitució del nou Govern. No tenim temps per tant encara per avaluar polítiques ja realitzades, ni per qualificar una trajectòria, cosa que sí podrem fer l'any que ve. Però sí tendrem ocasió d'analitzar com ha començat la nova singladura, quins reptes tenim al davant i quines qüestions des del nostre punt de vista s'haurien de tenir en compte per dur-los a terme. I duim encara poc temps, Sr. President, però ja s'han hagut de prendre decisions complicades i hem tengut dificultats a l'hora de compactar l'equip de govern. Les dificultats però enforceixen, les dificultats i obstacles consoliden.

Hem començat, Sr. President, amb unes circumstàncies, així ho esper, hauran d'ajudar a consolidar la coalició de govern. Partim d'un canvi polític, un canvi que reclamava una part important de la societat de les Illes Balears i ara és el nou Govern el que ha de donar respostes adequades a les demandes de la nostra societat. Permeteu-me però i abans de res, fer una valoració d'aquest canvi. Hi ha tengut una incidència de primer ordre des del nostre punt de vista, no només el fons de la política realitzada pel PP durant els quatre darrers anys, sinó també les formes. A Eivissa estic ben convençuda que les formes han estat decisives, la societat eivissenca majoritàriament conservadora, ha votat una coalició progressista nacionalista i proteccionista, no tant per consciència política especialment sensibilitzada, posem per cas per la defensa del medi ambient, sinó pel sentiment d'abús. Això, Sr. President, ens dona una pista important sobre el que no s'ha de fer. No s'ha de governar des de la prepotència, ni des de la imposició, al contrari, des del Govern s'ha de saber escoltar el batec del poble, s'ha de connectar amb les esperances de la gent, s'ha de ser capaç de dialogar i de practicar sempre que això sigui possible el consens. Consens per dur endavant la llei del sòl, la llei del paisatge i també d'una manera més immediata, la llei de mesures urgents, entre d'altres.

Som conscients, Sr. President, que és difícil articular un govern en el qual hi estam implicades diferents forces polítiques i per tant, diferents sensibilitats. Hem convengut que tenim prou coses en comú com per poder fer camí junts durant aquests pròxims quatre anys i crec que hem de mostrar l'orgull de ser capaços de practicar un govern de coalició, o sigui de practicar el consens, el diàleg, l'acord. Això demostra que

estam entroncats en una tradició molt eivissenca, molt mallorquina, menorquina i formenterena, molt illenca, buscar allò que ens uneix, abans que carregar-nos allò que ens diferencia. També si se'm permet, la coalició es troba al bell mig dels valors de la política europea. Davant dels que parlen de dissensions, embolics, o d'altres coses per demostrar, reivindicuem l'orgull d'haver estat capaços d'articular un govern de coalició, plural i al mateix temps, compromès amb uns objectius comuns.

El canvi polític ha vengut marcat per un incontestable optimisme, ara hem d'aconseguir que aquest optimisme es mantengui o augmenti durant el temps que queda de legislatura. Tenim al davant moltes oportunitats per aconseguir-ho. Hem heretat una comunitat molt maleda en molts aspectes i nosaltres podem contribuir poderosament a aïllar-la. Necessitam per exemple millorar l'educació i això vol dir invertir-hi diners i esforços. És imprescindible aconseguir una millora en el finançament del nostre sistema educatiu, perquè aquest pugui adaptar-se als nous reptes de la nostra societat. La inversió en educació és la millor que es pot fer per al futur de cada país, en el nostre cas hi ha inversions urgents a fer en educació. Sense anar més lluny en el cas d'Eivissa i també a indrets de Mallorca com Binissalem. Necessiten de manera immediata noves infraestructures educatives, nous centres per poder donar resposta a les necessitats de la nostra societat. La inversió en educació de vegades no resulta llaunera per als governs, no se'n veuen els fruits de manera immediata, però a mig i a llarg termini els països que inverteixen més en educació són després els que presenten una economia més sòlida i un desenvolupament més segur.

També hem de redirreccionar el model educatiu, especialment pel que fa a llengua i a referents propis. No oblidem que rebem un contingent extraordinari de persones novingudes i aquestes han de tenir un model clar al qual incorporar-se i no em referesc només als infants, sinó també als adults, per als quals cal elaborar un pla que permeti la ràpida incorporació a la nostra societat, tenint molt en compte la incorporació a la llengua catalana, font d'igualtat d'oportunitats. Per tant, per a nosaltres és imprescindible que es tiri endavant un Pla d'acollida lingüística i cultural per a la població immigrada, que permeti la igualtat d'oportunitats efectiva entre totes les persones que conformen la societat actual de les Illes Balears.

Necessitam així mateix afermar les nostres institucions i desenvolupar-les, d'acord amb el que estableix l'Estatut d'Autonomia. Aquesta legislatura ha de ser la de l'articulació del nostre cos de seguretat, de la policia autonòmica de les Illes Balears. És important que es visualitzi que les Balears volem deixar de ser una comunitat autònoma de segona divisió, una mera descentralització de l'Estat i que tenim vocació d'autèntica autonomia, vocació de país.

A nivell intern entenc que també hem de fer una passa important. La constitució del Consell de Formentera ho ha estat; ara sí que a nivell de l'arquitectura institucional som quatre illes que conformen un país, i que cadascuna té la seva institució insular d'autogovern. Ara es tractar d'anar dotant adequadament el Consell de Formentera perquè finalment els

nostres òrgans de govern insular s'adeqüin efectivament a la realitat plural del nostre arxipèlag. Ens trobam, per tant, davant una nova etapa, i tenim una situació positiva per millorar les condicions de vida de la gent de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

No hem de renunciar al desenvolupament econòmic ni hem de menystenir la importància de millorar els nostres principals sectors, començant pel turisme. Hem de rebutjar sense embuts el discurs dels que defensen la paràlisi en ares d'arcàdies perdudes entre les teranyines d'algun llibre roig i de cabòries misticofilosòfiques, aliment de tota casta de totalitarismes polítics. Millorar el turisme no vol apostar només per la massificació; millorar l'economia no implica més productivitat, sinó innovació tecnològica, adaptació a les necessitats del mercat, intel·ligència. Per això hem d'invertir molt en educació i per això hem d'implementar la investigació a les nostres illes. La nostra universitat no només ha d'expedir títols, sinó que també ha de dotar-nos de la informació necessària i de descobertes útils sorgides de la investigació; no pot ser, senyores i senyors diputats, que qualsevol ciutadà de les Illes Balears que vulgui dedicar-se a la investigació se n'hagi d'anar a fora, i no pot ser no només pel prestigi de la nostra comunitat autònoma sinó per la nostra economia i pel nostre desenvolupament.

Desenvolupar-nos econòmicament i promoure el nostre turisme són objectius perfectament coherents amb la defensa del medi ambient, amb la qual aquest govern també ja tenia un compromís ben ferm. Som responsables i ens sentim responsables de les Illes que deixem a les futures generacions, i hem de poder tractar directament amb la resta del món per buscar solucions als grans reptes mediambientals que avui té plantejats la humanitat. Per això, per ser-hi directament, també necessitam més autonomia política, perquè ara mateix només hi podem ser a través d'intermediaris que ens fan arribar aquelles dosis d'informació que consideren convenients.

Per respondre als grans reptes que tenim plantejats hem de tenir un govern cohesionat, sòlid, basat en la confiança en el nostre futur i en capacitat d'aquesta societat i d'aquest govern de deixar-hi una empremta ferma i positiva. Sou vós, Sr. President, qui heu d'encapçalar aquest projecte d'una manera clarament visible, amb força, amb ganes, amb optimisme. Queda al davant una etapa molt interessant, en què haurem de conjuminar, com hauria dit el mestre Pompeu Fabra, artífex del nostre català comú, la tasca i la idea.

Gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Té la paraula, pel Grup Parlamentari Unió Mallorca el Sr. Vicens.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, sempre es diu que per avaluar un govern cent dies, més o menys cent dies o quatre mesos, són pocs. En aquest cas, quan hi ha hagut un canvi d'etapa i un canvi important de govern, encara són més pocs i hem de tenir una certa paciència.

Aquest govern és jove. S'ha vist un canvi, hem obert un futur important, i una de les coses que crec i creu el Grup d'Unió Mallorca és, i per ventura repetiria les paraules que s'han dit aquí, *despacito, despacito y con buena letra*. És a dir, que és bo anar planificant i programant les diferents actuacions de govern, però també és bo fer-ho d'una manera assenyada, rigorosa i sabent on anam.

La veritat, Sr. President, és que s'ha començat bé, s'ha començant donant solucions, i hi havia solucions difícils de donar. S'ha complert també la paraula que ens va donar aquí respecte a Son Espases; se'ns va dir un ténol, se'ns va dir que s'arreglaria i que s'arreglaria d'una manera racional, amb sentit comú. S'ha fet i s'ha fet ràpid. S'han donat solucions al tema de l'enfonsament del Don Pedro, al tema de les inundacions, del cap de fibló, etcètera. Sincerament crec que és un bon començament, que és una postura assenyada i realista.

Si em permet crec que hem de centrar, o centrarà el meu grup, la intervenció en dues grans polítiques: una el que afecta al país en col·lectiu i una el que afecte els ciutadans o les ciutadans, que vostè també hi va fer referència en aquesta tribuna.

Tenim un nou estatut. Jo crec que això ho hem de recordar perquè tenim un nou estatut gràcies precisament, també, a la majoria dels partits d'aquesta cambra, i hem avançat molt en la matèria d'autonomia amb aquest nou estatut. Nosaltres, des del Grup d'Unió Mallorca, som dels que creim que els estatuts no són només un punt d'arribada; o sigui, a vegades s'ha fet, sobretot des d'uns certs sectors més a la dreta o més a l'esquerra, a vegades, una interpretació de dir que els estatuts són com un punt d'arribada, són com una llosa i fins aquí hem arribat. Nosaltres creim que és un punt de partida per a les Illes Balears, per a Mallorca, per a Menorca, per fer-hi feina i és un punt a desenvolupar, que té moltes potencialitats, i hi creim.

Aquest grau d'aprofundiment i d'autenticitat dins la democràcia formal creim que és important quant a individus, però també és important quant a col·lectius, o sigui, aquest autogovern ens dóna força als drets i a les llibertats individuals, però també -i aquí des d'Unió Mallorca volem fer-hi especial accent- amb el reconeixement dels drets i de les llibertats col·lectius, que ens legitimen com a poble, com a nació, etc.

La veritat és que el nostre grup està còmode dins aquesta concepció d'estat de les autonomies, un estat plurinacional, i aquí on l'Estat no és només un magatzem residual de competències, però que també a la vegada es respecten les lleis de bases i es respecta el nostre autogovern. I són moltes les competències a desenvolupar a l'Estatut, i sabem que això no és qüestió..., que aquí també s'ha d'anar poc a poc i sabent on anam. Però no ens hem d'aturar, no podem perdre el temps

perquè la legislatura passa volant, passa volant, i la veritat és que hem d'aprofitar la sintonia que hi ha del Govern balear amb el Govern central, és a dir, entre els presidents socialistes aquí i allà. Per tant aquesta sintonia hem de ser pràctics, i des del Grup d'Unió Mallorca creim sincerament que s'ha d'aprofitar. Impulsi aquest desenvolupament de l'Estatut; tindrà tot el nostre suport i a més no desenganyarem la nostra gent, el nostre poble. Està sincerament per damunt dels interessos de qualsevol partit; per tant volem felicitar el tema de les comissions mixtes que s'han constituït, tant del Govern amb els consells com amb el Govern central, i l'accent que es posa a solucionar els problemes de la gent.

Vostè ens parla que estam en una dinàmica que doni seguretat i confiança, i també són paraules que a nosaltres, al Grup d'Unió Mallorca, ens reconforten i no obliden que dóna seguretat i confiança tenir regles clares, tenir estabilitat tant social com econòmica, i sobretot gestionar amb sentit comú; és a dir, tindrem seguretat, tindrem confiança si som rigorosos i aplicam una gestió amb sentit comú.

Aquesta economia productiva a què vostè feia referència, tant pel que fa a les persones, insistesc, com pel que fa al col·lectiu, al país, per nosaltres en aquests temes tindrà tota la lleialtat en els projectes que s'han pactat en el pacte de govern, i creim que des d'Unió Mallorca ens poden fer molts de retrets, però allò que no se'ns pot retreure és que els projectes que hem pactat i que hem signat sempre -i els pactes- sempre els complit al llarg de la nostra història.

M'agradaria també parlar, i vostè ho ha fet, de temes de territori en el sentit general, territori, paisatge... Creim també, creim, i li ho dic sincerament, que en aquests temes no s'ha d'improvisar, no hi ha d'haver urgències ni pressions, no es pot protegir per mitjans de comunicació -es protegeix amb el butlletí oficial, no es protegeix amb els mitjans de comunicació-, i s'ha de ser rigorosos i prudents. Aquí també trobarà el nostre suport i l'aplicació del pacte. Perquè ha estat així sempre, des del Grup d'Unió Mallorca. Vull recordar aquí que no és el mateix dir que s'ha de protegir, que s'ha de desclassificar, etc., que fer-ho, i quan s'ha fet en aquesta comunitat autònoma Unió Mallorca hi ha estat i ho ha votat, començant per la LEN, continuant per les DOT, continuant pel Pla territorial, i ara esperem també que podrem continuar amb la Llei de sòl, sigui la tramitació que sigui, però necessitam una llei del sòl i una llei del paisatge, primer perquè forma part del pacte i estan signades, i després perquè és una necessitat per al nostre país. Podem passar de ser una de les poques comunitats que no té llei del sòl autònoma a ser la primera comunitat autònoma que té una llei del sòl autònoma ja adaptada a la Llei del sòl estatal, amb totes les conseqüències indirectes que té això quant, precisament, a coses tan importants com és la promoció de l'habitatge de promoció pública.

Dins aquest aspecte territorial i mediambiental també consideram essencial, i vostè hi va fer una referència, la llei del paisatge. No oblidem que la Llei del paisatge inclou paisatge urbà, també, que es pot catalogar; o sigui, la idiosincràsia dels barris de ciutat, la idiosincràsia dels centres dels nostres pobles també és paisatge urbà i és catalogable i protegible, juntament amb el paisatge natural. La llei està redactada, està aportada, s'hi poden fer les modificacions que sigui, però està a punt.

I parlant també de seguretat, de confiança, crec que dóna seguretat i confiança que l'economia funcioni. Vivim a un país en què l'economia funciona raonablement bé, que hi ha hagut un cicle important de creixement, però que tothom coincideix que hi haurà uns certs símptomes de desacceleració. Seria bo que a la vegada que pensam aturar determinades coses també pensem a posar en marxa determinades coses que ajudin que l'economia funcioni, que els sectors productius funcionin i, per tant, també ens pareix molt encertat el tema de la llei de l'habitatge, però volem recordar que les lleis no basten per fer habitatges, o sigui, de lleis en aquest país, n'està ple; després s'han de fer, i creim sincerament que per fer aquests habitatges hem de comptar amb el sector privat, amb els que en saben, amb els que tenen, a part de saber-ne, tenen els mitjans, i s'ha de fer evidentment amb el control públic, amb aquests plans d'habitatges, amb aquestes mesures de promoció d'habitatge públic, de lloguer, de rehabilitació, de recuperació dels barris, d'utilitzar els instruments que donen els diferents plans territorials, els diferents plans territorials quant a la reconversió. Tot això també pot ajudar a crear riquesa i a més a millorar, per què no?, el paisatge urbà.

Després un tema, evidentment, que al meu grup interessa especialment: hem d'aprofitar les eines que ens dóna l'Estatut i les altres que tenim en potència per potenciar, per implementar els trets identitaris de la nostra cultura, la nostra llengua. Per tant felicitem la idea de viure en català. És cert que la nostra llengua ara és més coneguda perquè la gent l'estudia, però també és ben cert, desgraciadament, que cada vegada s'empra menys al carrer, i amb això jo crec sincerament que val la pena fer qualsevol suport, maldament sigui de xoc, en aquest sentit.

I per caminar cap a una realitat de país normalitzat és un bon instrument l'Institut d'Estudis Baleàrics. Es va fer, i ho vull reconèixer, una bona feina amb l'Institut d'Estudis Baleàrics la legislatura passada; ha estat una eina de promoció natural de la nostra cultura, de la nostra llengua i jo diria d'una cosa més important, encara, ha donat prestigi a aquesta terra. O sigui que els nostres escriptors, que els nostres pintors, que els intel·lectuals d'aquesta terra vagin a fora a explicar el que fa és donar prestigi a la nostra llengua, als nostres creadors i a la nostra cultura. Per tant li demanaríem que es potenciàs això perquè donar prestigi precisament a una cosa fa que la gent s'hi vulgui apuntar, parlant clar i net.

També vull ressaltar el canvi quant a temes identitaris que hi ha hagut a la televisió pública i concretament IB3. Hem passat d'un bilingüisme difús a una televisió totalment en català, i a més en un temps rècord. És una eina de normalització de país que no podem menysprear; mirin, en els temes de televisió es pot, des de ca nostra, sintonitzar qualsevol llengua; per tant és bon que com a mínim en puguem sintonitzar una, maldament sigui una, amb programació contínua que sigui la nostra, manco no podem demanar. I amb això s'ha fet una passa important i s'ha fet una passa també per una televisió plural, aquí on tant el Govern, com els partits i l'oposició tenen presència a les tertúlies i tothom hi té a dir o pot dir el que pugui i el que vulgui. Que a més es fan i s'han implementat els programes amb productores de les Illes Balears, que també és important; i per què?, per dues coses: primer perquè són d'aquí,

però també perquè tenen més coneixement de quina és la nostra realitat, quina és la nostra idiosincràsia.

En economia, tot i que hem parlat de moltes coses, també -i sé que avui se'n parlarà- es dirà que en temes d'inversió, temes de finançament, temes de règim econòmic especial, que si hem rebut més o manco finançació de Madrid, etcètera. A mi m'agradaria no fer un ball de nombres, perquè crec que tanmateix no aclarirem res en aquest sentit, però sí diferenciar clarament el que és inversió del que és finançament; a vegades es mescla tot i el que feim és confondre els ciutadans. Podem donar 40.000 xifres, però n'hi ha qualcuna que és evident. Inversió a les Illes Balears: ha passat de 217 milions d'euros el 2007 a 300 milions d'euros el 2008, i ha suposat una pujada de prop del 40%; això és un fet real. Podem posar altres exemples, de menys, de manco, de més, però això és un fet. Per tant 211 euros per habitant el 2007 a 300; pot ser molt, pot ser poc, però és cert que hem augmentat, ja vàrem sentir el compromís del president Sr. Antich a Madrid que s'augmentarà a 700 i busques d'euros l'any que ve.

En inversió només, el meu grup vull deixar molt clar que nosaltres demanem el que ens pertoca, el que ens pertoca comparant amb altres territoris de l'Estat, no perquè siguem especials sinó amb altres territoris de l'Estat, i crec que el període 2008-2014 que no sigui inferior la inversió a 2.800 milions d'euros és un avanç. És suficient?, nosaltres creim que no perquè Balears, lamentablement, continua a la cua de l'Estat, però sí que hem avançat i això s'ha de reconèixer, s'ha de reconèixer.

Finançament. Jo em pensava que fins a dia d'avui tots els partits coincidien que el finançament d'aquesta terra no era com hauria de ser, que teníem un greuge històric; això ho hem dit tots moltíssimes vegades, per tant arriba l'hora d'arreglar-ho, arriba l'hora que aquest model de finançament, pensat per 700.000 habitants, cosa que tampoc ja no tenim a hores d'ara, es millori. Però a mi el que em va preocupar és que fa quinze o vint dies, vengués el candidat a la presidència del Govern central, ara a l'oposició, i digués públicament que no feia falta canviar el model de finançament. Això es va dir aquí. Jo demanaria per favor als partits que tenen representació a Madrid que no juguem amb aquest tema, són temes d'Estat, són temes de país, que si tots estàvem d'acord que el finançament era insuficient, deman que quan vengui la gent, els dirigents de Madrid, deixem d'una vegada per totes el "sí, bwana", i facem les reivindicacions que facin falta, tant si són partits d'esquerra, com si són de dreta, com si són de centre. Aquí és de justícia, és d'equitat. Unió Mallorquina ho ha dit moltes vegades, aposta per un nou model de finançament i de solucionar aquest greuge històric. Crec que hem d'anar -serà difícil- hem d'anar cap al model de concert. Però insistesc que hi ha hagut millores i hem d'anar també per aquest camí.

Tema de transferències al Consell de Mallorca; hi passaré molt aviat perquè és evident que el meu grup, el d'Unió Mallorquina, amb la defensa que ha fet històricament del Consell de Mallorca, és més que obvi que estam totalment a favor que s'atribueixin competències, que es facin transferències, i també a l'ajuntament.

Igual que seria interessant en matèria econòmica apostar seriosament i com més aviat per l'agència tributària balear, perquè ens permetrà gestionar impostos i també permet una certa decisió a l'hora d'aplicar les polítiques tributàries. Això pareix que no però també és important.

Règim especial, que també té a veure amb finançació, crec que és un deure històric que té el Govern central de qualsevol color amb aquesta terra. Hem parlat moltes vegades de règim especial però a l'hora de dotar-lo de contingut és un tema pendent, és un tema pendent que s'ha de solucionar i com més prest millor. Perquè a la vegada aquest règim especial ens permetrà millorar la competitivitat de la qual el president ens parlava, la competitivitat de les empreses. És una manera de (...) a la vegada que també saludam aquest pla de competitivitat i de cohesió, i la constitució de les mesures que facin falta.

Igual que, si em permet, també ajudaria molt a la competitivitat d'aquesta terra la cogestió aeroportuària. En parlam cada moment però ajudaria a la competitivitat turística, a la capacitat de decisió dels nostres recursos i que dissortadament els beneficis que avui produeix l'aeroport de Palma es destinen a altres aeroports d'altres territoris que a la vegada ens fan competència turística aquí. Per tant és també un assumpte de justícia, d'equitat.

En temes mediambientals la veritat és que s'ha planificat i s'ha actuat. Creim evidentment que en el tema de protecció d'espais de parcs naturals, de litoral, amb la consolidació de xarxes d'espais naturals, amb la seva ampliació amb la incorporació de Calvià i d'Andratx que inexplicablement no hi estaven, amb el compromís del Ministeri de Medi Ambient d'invertir 40 milions d'euros en els propers quatre anys, amb les obres de millora de litoral, amb el traspàs que hem d'aconseguir del parc nacional de Cabrera, amb la neteja de torrents, que hem vist aquests dies que era amb el conveni de neteja de torrents, de reforestació, que hem vist aquests dies que era tan essencial; amb la col·laboració amb el sector primari -a què també va fer referència el president i que també jo afegiria que aquest sector primari pot ser també un beneficiat d'aquesta llei del paisatge, si se'm permet, perquè el sector primari ajuda a mantenir el paisatge-; amb tema d'aigües, que amb la millora de les depuradores, amb la possibilitat de reutilitzar aigües -això ho marca-, és un objectiu de modernitat del país. Aquest també necessita l'impuls del Pla director sectorial de residus perillosos. Finalment hem d'aconseguir que l'aigua de Sa Costera -i això també són actuacions concretes, fets concrets- arribi, són 14 milions de metres cúbics. Per tant miram endavant i en aquests temes s'actui.

En el tema del canvi climàtic crec que hem de fugir de l'Espanya de la pandereta i de fer bromes en aquest sentit. Jo li posaria un exemple: el Sr. Sarkozy, que no és precisament d'esquerres, lidera avui en dia a Europa el tema del canvi

climàtic, i ha posat més de cent mesures importants en temes de canvi climàtic. No és una qüestió ni de dretes ni d'esquerres, és una qüestió no ja de país, sinó d'humanitat, d'humanitat. I a més aquest problema l'anam vivint, perquè fins ara pareixia una cosa abstracta; ho hem viscut fa molt poc, o sigui temes de caps de fibló, de tempestes, etcètera. O sigui, no és una cosa abstracta, és una cosa que tothom s'hi apunta. Jo demanaria a tots els grups de la cambra que ningú no quedi enrere en aquests temes.

Temes de turisme. És un tema que em permetran que passi aviat, no per la importància sinó perquè crec que en això coincidim tots els grups de la Cambra, tots, i el partit de l'oposició en temes de turisme crec que moltes vegades hi ha, jo diria, un 80% de coincidències. Són aquests recursos naturals, que és un bé a protegir, és un motor de l'economia i tot el que pugui dir són frases fetes que ja s'han dit moltes vegades. Simplement posaria especial accent en les noves tecnologies, en la reconversió de les zones turístiques i una vegada més tornar a recordar que hem d'aprofitar l'instrument tant del Pla territorial com del Consorci de la Platja de Palma. Tenim l'instrument, tenim la voluntat de les distintes administracions, tenim la contribució concretament econòmica; augmentem-la i actuem. El que es faci a la Platja de Palma, a Mallorca, serà conegut a Espanya i pot ser conegut a tota Europa, perquè és una zona madura, coneguda a Europa, i podem ser una vegada més..., estar a l'avantguarda quant als temes turístics, perquè a la vegada el nostre país és una potència a nivell turístic.

Mobilitat i transport públic s'han de fer evidentment esforços importants en el tema de transport públic, tenim, la veritat és que el Grup Unió Mallorca a la primera intervenció que va tenir quant a transport vàrem felicitar, i ho dic aquí, sincerament de tota la matèria de carreteres a Mallorca, en aquell moment vaig dir del metro, ara del metro procur no parlar-ne, perquè el que hem d'intentar és que s'obri com més aviat millor i que deixi de ser un parc aquàtic i es converteixi en un suburbà que és el que toca, però com més aviat millor.

En el tema de transport públic, insistesc, i el meu grup també que és perfectament compatible amb millora de carreteres, amb les variants que ens fan falta als pobles, amb les entrades i sortides de Palma, perquè no conec cap país europeu desenvolupat que tinguin transport públic bo i carreteres dolentes, una cosa va amb l'altra, no ens equivoquem.

En esports tenim una oportunitat de diversificar, sempre que tinguem bones instal·lacions i oferta turística, desgraciadament aquí també hi ha un deute i unes mancances importants, conegudes, com per exemple Palma Arena, però els plans d'ajuda a l'esportista, els programes de formació i d'investigació i els programes de tecnificació són temes que es poden dur endavant i d'alguna manera hem de trobar una solució al dèficit de les infraestructures quant al Palma Arena.

Joventut és un tema que per ventura hi hem passat molt per damunt, però aquest Pla jove creim que és necessari, que es creï també l'Institut Balear Jove i un tema de què s'ha parlat, però que és bo que ens hi aturem i reflexionem és el tema de l'educació.

El fracàs escolar a la nostra comunitat, jo diria que és un fracàs de la societat global, del conjunt de la societat, no és que fracassi el tema d'educació, fracassa la societat mallorquina, en aquest cas, menorquina o eivissenca, si hi ha el fracàs escolar que hi ha, fracassam tots, i aquí necessitam un pla de qualitat educativa, continguts, infraestructures, i crec que, sincerament, l'esforç del sector, de la societat en conjunt. I seria bo també donar estabilitat al sistema educatiu, passa un poc com el que dèiem en matèria territorial, difícilment es pot donar seguretat i estabilitat si a cada moment hi ha canvis i cada govern, tant a nivell autonòmic com central, canvia de soca-rel tot el sistema educatiu. Tema de l'anglès, també creim i ho hem dit aquí moltes vegades que és prioritari sense detriment de la nostra llengua.

S'ha parlat del tema d'immigració, nosaltres volem parlar d'aquest tema. Creim que és important que els immigrants, vostè ho ha dit, se sentin integrats, però també el meu grup creu que és igualment important que els immigrants es vulguin integrar. Creim que és essencial que tinguin drets, però també és igualment essencial que se'ls expliquin quines obligacions tenim. Creim que és també important que puguin tenir els seus costums, però igualment que respectin els valors democràtics i que sàpiguen i respectin l'ús, la llengua, els costums dels país que els acull. I això s'ha de dir així de clar, perquè de vegades sembla políticament incorrecte dir-ho, creim, el Grup Unió Mallorca, que la integració du drets, insistesc, i obligacions, i la integració vol dir integrar-se aquí, al nostre país i en aquesta terra. Només així aconseguirem una integració efectiva.

Permeti'm, i acab, una referència a la policia autonòmica, creim que és important també una policia integral que hem de diferenciar de la policia local i que s'adapti, també, a la nostra terra i a la nostra realitat.

Per acabar, vull insistir en les possibilitats de l'autogovern, insistir, com s'ha dit, que passa a passa però amb fermesa i sabent on anam, jo em permetria, de vegades el món actual, el ciutadà, els polítics mateixos, tothom demana subvencions, ajudes, finançament, etc., però molt poca gent, i el Grup Unió Mallorca ho vol dir, molt poca gent reivindica la cultura de la responsabilitat, de l'esforç i del treball. Jo crec que Balears, els individus, els col·lectius i el Grup Unió Mallorca ens responsabilitzam, volem fer aquest esforç, col·lectiu com a poble, com a individus i com a partit, per créixer com a país, amb qui en aquest viatge tendrà el suport del nostre grup per donar solucions amb sentit comú, amb fermesa i amb rigor.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens. Sr. Antich, té la paraula. No? Continuem amb els diferents grups. Així, té la paraula per part del BLOC, el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. En nom del BLOC per Mallorca i del PSM-Verds de Menorca, vull començar recordant que avui som davant un debat en què correspon analitzar allò que ha estat l'actual curs polític, i no hem d'oblidar que fins el mes de juny les polítiques d'aquesta comunitat autònoma estigueren en mans d'un altre president. Per tant, correspon avui analitzar allò que s'ha fet des de l'actual govern, allò que encara no s'ha fet però ja s'ha anunciat i també correspon fer un esment d'allò que l'anterior govern va deixar en herència perquè evidentment condiciona tot el que actualment està previst.

Així, ens trobam, just després de les eleccions, un expresident que se'n va per no veure allò que deixa, l'any comença amb diversos escàndols de corrupció a la primera pàgina dels diaris. Mentrestant el govern que hi havia aleshores estava abocat a una impressionant carrera de construcció d'infraestructures com mai no s'havia vist en aquesta comunitat. Les autopistes de Mallorca i d'Eivissa que multiplicaven, per cert, el seu cost de manera espectacular, en són un exemple.

Una d'aquelles infraestructures que es va fer en un temps rècord és el metro de Palma. Bé, idè aquest és un dels exemples més clars de la mala gestió duta a terme per l'anterior govern i que ara se'n paguen les conseqüències. El metro es nega cada vegada que plou, per cert com les autovies d'Eivissa; les deficiències de disseny, estructurals, de pluvials i drenatge són molt greus i el perill per a les persones és evident. Això obliga l'actual govern a tancar el metro fins que s'esmenin aquestes greus deficiències, això sí, mentrestant es posa en marxa la maquinària demagògica dels anteriors membres del govern que de manera irresponsable diuen que es tracta de quatre goteres que s'arreglen en una setmana.

Sr. President, des del nostre grup parlamentari li demanam que el més aviat possible es posi en funcionament aquest servei per als ciutadans, però que es faci amb totes les garanties de seguretat per als usuaris, i evidentment també li demanam que s'exigeixin totes les responsabilitats polítiques i tècniques derivades d'aquesta gran vergonya que ha resultat ser el metro de Palma, amb un cost, per cert, de 77 milions d'euros per damunt del previst.

Però l'anterior govern no només deixava infraestructures mal fetes, sinó que també preparava presentacions virtuals costosíssimes de noves obres. Així passa amb el famós projecte d'Opera del Moll Vell que l'anterior president encomanà a Santiago Calatrava, un projecte sense consens, sense debat sobre la seva conveniència i necessitat, sobre si la ubicació era l'adequada o no i sense concurs públic. La broma ens costà 1.200.000 euros, pagats del pressupost de l'Institut d'Infraestructures Educatives, com si en aquesta comunitat no hi hagués tantíssimes necessitats en matèria d'educació. Més

d'un milió d'euros només per la idea i la maqueta que a més ara l'actual govern haurà de tornar al seu autor. Sr. President, torni-la, perquè tanmateix tots coincidim que la melomania que va provocar aquesta despesa no s'ha de tornar instal·lar en el Consolat de Mar.

Podríem seguir llargament el repàs de la mala gestió en la construcció de les infraestructures heretades. Només posaré un exemple més: el Palma Arena -per cert a qui se li degué ocórrer aquest nom?-, que havia de ser un exemple d'instal·lació esportiva modèlica, no té un pla d'ús definit, té problemes de goteres i va costar 43 milions d'euros més del previst. De fet, fins i tot es varen haver de desviar fons dirigits a polítiques socials per pagar el Palma Arena.

Però l'herència trobada va més enllà d'obres mal executades i amb endeutaments inesperats. L'anterior govern també ens deixa una societat desestructurada, sense integrar, amb un creixement urbanístic a costa del paisatge i del territori, sense autoestima com a país, amb una llengua pròpia minusvalorada i amb importants desigualtats socials.

Sr. President, com no pot ser d'altra manera, l'obligació del seu govern serà afrontar tot aquest cúmul de disbarats, posar-hi ordre, enfrontar les despeses no previstes que s'han trobat i posar en funcionament el més aviat possible i de la millor manera les infraestructures que els ciutadans esperen i també donar solucions a tots els problemes socials, econòmics i estructurals que patim. El govern de pacte que formam és una oportunitat en aquest sentit.

I per fer front a tots aquests reptes es necessita un bon finançament públic; cal recordar que les Illes Balears som la comunitat en què la diferència entre allò que pagam i allò que rebem de l'Estat és més gran, en concret la diferència supera els 3.000 milions d'euros anuals. La nostra quota de solidaritat significa una aportació entorn del 17% del producte interior brut, superior a qualsevol altra comunitat autònoma o regió europea.

Aquest dèficit fiscal afecta molt negativament les famílies de les Balears i el nostre creixement econòmic; així, per exemple, tant en sanitat com en educació la nostra despesa per càpita està per davall de la mitjana estatal. Aquest fet és més greu si tenim en compte que el cost de vida a les Illes Balears és un dels més alts de l'Estat. Per tant, els nostres ciutadans han de fer front a les insuficiències del sector públic pagant serveis privats en educació, en sanitat, en transport, i més de la meitat de les famílies de les Balears tenen problemes per arribar a final de mes.

L'acord recentment aconseguit entre el Govern de les Illes Balears i el Govern de l'Estat, com vostè recordava ahir, significa una inversió de 2.800 milions d'euros en set anys, en compliment de les previsions de l'Estatut d'Autonomia. Ara bé, aquesta inversió és insuficient; encara que aquestes xifres suposen un augment clar de la inversió respecte de la que havíem rebut fins els anys anteriors, no deixa de ser un augment molt modest. En qualsevol cas, el que queda clar és que l'Estatut no és l'instrument que pugui garantir un finançament just per a les Illes Balears, de fet queda demostrat que ni tan

sols permet equiparar les inversions estatals a Balears amb la mitjana d'inversió per càpita de la resta de l'Estat.

És ben sabut el nostre rebuig a les fórmules que sobre el finançament de les Illes Balears acordaren la passada legislatura PP, PSOE i UM i que finalment quedaren reflectides a la reforma de l'Estatut en vigor; denunciarem que no solucionaven el problema de fons i el temps ens està donant la raó. Però almenys hem d'intentar ara extreure al màxim les possibles, les migrades possibilitats que el tímid redactat de l'Estatut contempla. Així, al nostre entendre, això passa per la redacció, aprovació i remissió a Madrid de la nova llei de règim especial de les Illes Balears, prevista a l'Estatut; una llei que voldríem ambiciosa, agosarada i que no dubtàs afrontar totes les problemàtiques que la insularitat i d'altres condicionants afegeixen a les nostres illes. Sense dubte també, seguir exigint majors inversions de Madrid, inversions que no són altra cosa, no ho hem d'oblidar, que compensacions per un previ espoli fiscal de les nostres illes; reivindicació de millores substantives en el sistema de finançament de les Illes Balears. No hem d'oblidar l'acceptació explícita que feren tant el vicepresident econòmic, Sr. Solbes, com després, el president del Govern de l'Estat, Rodríguez Zapatero, de la discriminació financera que pateixen les Illes Balears amb el sistema actual i amb tots els que hem tengut abans.

Ara bé, ja no basten les paraules, no basten aquests reconeixements, hem d'exigir al Govern d'Espanya que hi posi remei. A la llarga, des del BLOC, PSM-Verds pensam que la gravetat de la situació fiscal del nostre país només es podria solucionar amb un canvi del sistema de finançament autonòmic. La solució ideal sempre hem defensat que seria un concert econòmic com el que tenen Navarra i el País Basc; mentre això no arribi el Govern té el deure de negociar amb l'Estat un nou model de finançament que superi la discriminació que patim. Ara bé, els problemes de finançament no ens han d'impedir avançar: vostè té tota una sèrie de compromisos amb els ciutadans i ciutadanes, tal i com va anunciar ahir.

En primer lloc, tal i com marca el pacte de governabilitat que tenim signat, ha de ser la legislatura de les persones; hi ha d'haver un compromís clar de dur endavant unes polítiques socials que procurin més atenció als col·lectius desfavorits; més igualtat d'oportunitats; una cooperació internacional decidida. En aquest aspecte, ens tranquil·litza saber que ja s'està treballant per una llei per a la igualtat entre homes i dones i que ja s'han realitzat importants passes en relació amb el desenvolupament de la Llei de dependència, sobretot tenint en compte que la llei entrà en vigor el gener del 2007 i que el govern del Partit Popular no havia iniciat cap tràmit.

El mateix podem dir de la sanitat pública a les Illes Balears, la despesa sanitària pública per càpita a les Illes Balears és una de les més baixes de tot l'Estat i els nostres índexs de satisfacció amb la sanitat també són dels més baixos. Així, s'ha de millorar tota la xarxa sanitària i especialment el que fa referència a l'atenció primària, superant les greus problemàtiques heretades. També s'ha de recuperar una atenció digna per a la salut mental, molt desatada la passada legislatura. I per dur a terme aquests objectius sanitaris, també serà necessària la millora del sistema financer, com he dit abans.

Un govern que posa en primer lloc les polítiques per a les persones ha de tenir l'educació, també, com a una de les seves prioritats bàsiques. Hem de partir de la realitat que la situació del nostre sistema educatiu no és en absolut una bona situació; les taxes de fracàs escolar, d'abandonament d'estudis i de manca de capacitació professional són alarmants. La situació no és bona i és, amb seguretat, molt pitjor després de quatre anys on, des del govern Popular, no s'han afrontat els problemes i simplement es limitaren a fer polítiques de mostrador, d'escenificació colorista de purs i simples lluïments mediàtics. Són molts els aspectes en el tema educatiu que aquest govern haurà d'abordar, després de la deixadesa dels darrers quatre anys, massa com per esmentar-los tots, si més no cal enumerar-ne alguns de significatius.

Infraestructures educatives. Les mancances a totes les illes són serioses i en ocasions sagnants, hi caldran fortes inversions: Sant Jordi, Binissalem, la llista seria molt llarga. Especialment preocupant és el dèficit que pateix Eivissa.

Polítiques actives contra el fracàs escolar i l'abandonament d'estudis, és un tema cabdal en què ens hi jugam el futur del nostre país. Però aquestes polítiques han d'anar més enllà d'escenificacions de congressos sobre el tema a què ens va acostumar l'anterior govern; s'ha d'anar més enllà i s'ha d'apostar per una implicació de tota la societat en una tasca comuna que a tots ens afecta.

I sense cap dubte, cal atendre, de manera especial, la funció docent. Sense la col·laboració decidida dels docents, donar un tomb a la situació és impossible. S'han de defugir, llavors, els enfrontaments amb els mestres i professors que protagonitzà l'anterior administració educativa, encara aquests se'n recorden quan el Sr. Matas els acusà de manipular els alumnes.

Extensió de l'educació infantil 0-3 anys, evidentment hem de dur endavant el Pla d'escoles, posat en marxa pel govern del pacte de progrés i que el govern Matas eliminà, com a eina bàsica per a un futur educatiu millor.

Hi ha molts més aspectes importants, però tots han de basar-se en un fil conductor únic: la participació real i efectiva de la comunitat educativa; i per dur-los a terme tots tenim ben clar que farà falta una millora del finançament autonòmic.

Pel que fa a la llengua catalana, no és desconegut per ningú que la reforma estatutària va suposar, al nostre entendre, una ocasió perduda per aconseguir l'equiparació legal entre les dues llengües oficials. Les nostres propostes en aquesta línia varen ser rebutjades i el text final deixà altra volta la llengua catalana, la llengua pròpia de la nostra terra, en una situació jurídica d'inferioritat respecte de la llengua castellana. Situació que s'agreuja amb la política que, calculada progressiva i fredament va dur a la pràctica l'anterior govern, el qual passà d'una postura no activa en política lingüística, típica dels anteriors executius populars, a una clara i pregonada bel·ligerància contra el català. Aquesta situació injusta fa més necessari que mai posar en marxa polítiques d'igualtat lingüística, polítiques d'igualtat lingüística que només pretenen que els catalanoparlants de les Illes Balears deixin de ser discriminats a la seva pròpia terra.

Cal donar una oportunitat a tots els ciutadans de les Illes Balears de ser efectivament bilingües, és a dir, a conèixer tothom les dues llengües oficials. Per a això calen polítiques decidides, algunes ja les hem posat en marxa: recuperació del Consell Social de la Llengua Catalana; congelació del decret que fomentava la castellanització sota l'excusa i la màscara d'un pretès trilingüisme, però sens dubte no basta. El desenvolupament integral de la Llei de normalització lingüística; la difusió de la nostra llengua pels mitjans de comunicació, per sort IB3 ja ha recuperat la legalitat i emet en la nostra llengua, com marca la llei; la col·laboració amb les entitats cíviques; l'ús del català a tots els àmbits de l'administració; una millor dotació de recursos, etcètera. Hem de suposar que s'aconsegueixi una premissa tan senzilla, tan simple, però tan justa, com que els ciutadans que vulguin viure en català puguin viure en català. Però no només això, la llengua catalana ha de ser un dels instruments cabdals de cohesió social, ha d'esdevenir la llengua comuna de tots els ciutadans que habiten aquest país, venguin d'on venguin.

Per altra banda, un dels objectius marcats pel pacte en matèria cultural era el reingrés a l'Institut Ramon Llull. Un retorn que s'ha de plantejar necessàriament amb una presència de les Illes Balears d'igual a igual amb els dos governs català i balear, tres si es confirma la presència d'Andorra; retorn que, Sr. President, heu d'impulsar amb força perquè es pugui dur a terme aviat.

També plantejarem en el pacte de governabilitat assegurar la presència de canals en català a la televisió digital i la possibilitat d'establir convenis de cooperació amb les corporacions de ràdio i televisió de parla catalana. En aquest sentit ens hem de felicitar per les gestions fetes en aquests aspectes, especialment pel que fa a la cessió mútua de doblatges entre les distintes televisions autonòmiques catalana i balear.

Com vostè indicà ahir, un altre dels grans reptes d'aquest govern és resoldre el problema de l'habitatge. Les Illes Balears són la comunitat autònoma on el preu de l'habitatge ha crescut més aquests anys, en canvi som la comunitat que ha creat menys habitatges de protecció oficial de tot l'Estat Espanyol. Aquest problema és especialment greu per als joves, els quals han d'invertir una mitjana de les tres quartes parts del seu sou per pagar un pis. En aquest sentit, l'anuncia d'una llei de l'habitatge que abordi d'una manera decidida aquest compromís pot ser una passa endavant. L'acord de govern signat preveu: construcció d'habitatges, principalment dirigits a lloguer; prioritat de la rehabilitació i establiment de mecanismes per treure al mercat els habitatges buits. I aquestes polítiques, per tant, s'han de dur endavant.

Ara bé, ens permeti advertir que en el cas de possibles actuacions a les àrees de transició en sòl rústic, s'hauria de ser especialment acurat amb les qüestions paisatgístiques i mediambientals; de cap manera la solució d'un problema pot crear un impacte major amb termes territorials, ambientals o paisatgístics. El sòl és un bé escàs i més encara en el nostre país, això vol dir una màxima eficàcia i aprofitament del sòl. I per tant, abans de créixer en consum de sòl, cal fer rendible el que ja estigui ocupat; com vostè va anunciar ahir, la rehabilitació ha de ser la gran protagonista.

Sense cap dubte, un altre dels camps en què aquest govern ha de fer un especial esforç serà entorn del desenvolupament econòmic i social, com vostè també hi feia referència ahir mateix. Les darreres dades d'atur ens reafirmen que hem d'aconseguir un pacte per l'ocupació, per lluitar contra la precarietat i la temporalitat. Aquesta darrera és especialment greu en el cas dels joves, atès que la majoria dels contractes realitzats als joves són temporals. I si els salaris dels treballadors de les Balears estan per davall de la mitjana espanyola, en el cas dels joves aquest fet encara és més greu. I en aquest àmbit també, no hem d'oblidar l'esforç que s'ha de fer en evitar la discriminació per motiu de gènere, ja que les dones actualment cobren una mitjana de sou inferior als homes.

Aquest pacte per l'ocupació haurà d'incloure mesures clares contra la sinistralitat laboral, la qual s'ha incrementat significativament els darrers anys a les Illes Balears.

Un altre dels objectius a aconseguir ha de ser el desenvolupament de sectors econòmics, amb un increment de la inversió en recerca, desenvolupament i innovació en tots els àmbits, com vostè també anuncià ahir; suport a les empreses autòctones; una aposta clara de suport i recuperació dels sectors industrials i comercials; aprofitar les sinergies de turisme per fomentar el sector agroalimentari; donar total suport al desenvolupament de l'economia social i reorientar la construcció cap a la rehabilitació i la construcció d'infraestructures i equipaments.

El sector primari ha de ser un altre sector econòmic clau. S'ha de recuperar la democràcia i la representativitat en aquest sector i la política agrària ha de comptar amb nous instruments de finançament. La situació del sector agrícola ens preocupa especialment, darrerament les distintes associacions agràries han manifestat el seu descontent amb la política agrària i per això pensam que cal prendre mesures. És important prendre consciència de la situació, adoptar una actitud de treball i servei cap a la pagesia per donar solucions a les problemàtiques del sector. En aquest sentit, ens alegrem de les notícies d'avui mateix respecte d'acords que van, precisament, en aquesta línia.

Un altre dels reptes en matèria econòmica del nou govern serà el desenvolupament autonòmic de la Directiva europea Bolkestein, amb l'objectiu d'evitar els inconvenients que planteja una mesura liberalitzadora del mercat com és aquesta. En aquest sentit, estam d'acord amb l'anunci de responsables de comerç del govern de treballar per tal de convertir l'adaptació d'aquesta normativa en una oportunitat per a la promoció del model comercial de proximitat introduint criteris de sostenibilitat i d'igualtat d'oportunitats.

Respecte del turisme, també serà necessari, amb diàleg i consens amb el sector, anar avançant per superar els problemes estructurals que patim actualment, com l'estacionalitat o la despesa diària que realitzen els turistes la qual cada vegada va minvant més. Hem d'afrontar també la necessària reconversió de les zones turístiques madures, començant per la Platja de Palma, com ja s'ha anunciat per part de responsables de turisme. S'ha de remarcar que el turisme ha de servir per impulsar la nostra cultura i donar-nos a conèixer correctament com a col·lectivitat al món.

Lligat amb el futur del turisme a les Illes Balears, no hem d'oblidar el futur del nostre territori i del medi ambient. Hem passat quatre anys especialment greus pel que fa a la destrucció del paisatge i les agressions al territori. La seva decisió de continuar les obres a Son Espases ha estat, per tant, una mala notícia en aquest sentit. Considerar que hi ha d'haver, per tant, un compromís clar i ferm amb la conservació del nostre territori. En aquest sentit, l'anunci d'una llei de mesures territorials que feia la setmana passada el conseller d'Ordenació del Territori i que vostè recordà en el seu discurs d'ahir, ha de ser una primera passa per anar cap a una altra manera d'entendre el territori. Aquesta llei ha de tenir, entre d'altres objectius, desclassificació d'urbanitzacions que implicarien un impacte territorial i paisatgístic inassumible; eliminació de nous projectes de camps de golf que vagin acompanyats de creixements residencials o turístics i la corrupció de l'urbanisme a la carta que va fer el Partit Popular mitjançant diverses lleis.

Aquesta llei, juntament amb altres mesures, com la llei del paisatge, la llei del sòl, la limitació de ports esportius i l'increment dels espais naturals protegits, han de marcar aquest canvi en les polítiques territorials. No ens podem permetre més decepcions en aquesta matèria. Aquest govern ha rebut herències feixugues les quals han retallat el seu marge d'actuació, ara però, és necessari el coratge de dur endavant aquestes actuacions que facin realitat un canvi de concepció amb les polítiques d'ordenació del territori.

També hi ha d'haver una aposta decidida per al transport públic i col·lectiu. Així, un dels grans projectes d'aquesta legislatura ha de ser el desenvolupament del tren, com bé deia vostè ahir. De fet, hi ha d'haver un impuls general a la mobilitat sostenible i al transport públic. Per això, seria important l'anunciada signatura d'un conveni amb l'Estat en matèria de transport ferroviari; les Illes Balears sempre han estat discriminades amb les inversions ferroviàries de l'Estat. Ara el Govern de l'Estat ha de contribuir econòmicament amb la mateixa mesura que ho fa amb la resta de comunitats autònomes; d'aquesta manera podríem iniciar, a partir de l'any que ve, els projectes inclosos en el Pla director sectorial de transports i pendents d'executar, com ara el perllongament de les línies ferroviàries fins Alcúdia, fins Artà. Aquestes inversions podrien servir també per encetar altres projectes, com el tramvia per a la badia de Palma.

Una altra qüestió en la qual es fa necessari fer una especial incidència és l'avanç de l'autogovern i el desenvolupament de l'Estatut d'Autonomia. Com vostè sap les nostres aspiracions com a país no poden quedar satisfetes amb l'actual Estatut d'Autonomia. Ara bé, l'Estatut preveu una sèrie d'avanços competencials, per bé que escassos, per a les Illes Balears. Hem de ser capaços de fer possible el seu acompliment, des de la policia autonòmica fins al traspàs efectiu de la gestió de justícia, traspàs que ha de venir ben dotat econòmicament. En aquest sentit confiam que es faci una bona negociació amb l'Estat, sobretot tenint en compte la mala experiència de les transferències de competències educatives i sanitàries. En aquest sentit, Sr. President, l'instam a no acceptar un traspàs de les competències que no vengui amb totals garanties econòmiques.

Tenim, a més a més, altres temes pendents amb Madrid. L'empresa més gran de les Illes Balears, la que genera més ocupació i probablement més riquesa, ha de continuar depenent únicament i exclusivament de Madrid? AENA i el seu model centralitzat, únic a Europa, recordem-ho, ha de continuar així com està? L'avanç cap a la cogestió aeroportuària és un altre dels objectius bàsics que ens hem de marcar.

Sobre el desenvolupament de l'Estatut un dels punts importants serà el traspàs competencial als consells insulars. Un dels aspectes de la reforma de l'Estatut que obtingué el suport dels nostres grups parlamentaris va ser el referent a la nova arquitectura institucional de la comunitat autònoma. El compromís del pacte que hem signat precisament és posar en marxa sense dilacions la comissió mixta Govern-consells, i així s'ha fet; el passat 20 d'octubre ja es publicà el decret de creació en el BOIB. Establerts els mecanismes adients per fer efectiu aquest traspàs, ara cal posar fil a l'agulla. Entenem que aquest procés és complex i que la necessitat d'acords entre les administracions implicades suposa un gran volum de treball, però s'ha de posar en marxa. Sense presses però sense pausa cal establir un calendari de traspàsos; no hem de pretendre fer un sol decret de traspàs que englobi totes les competències, sinó que hem de dictar els decrets a mesures que s'arribi als acords necessaris exigits per l'Estatut, sense dilacions però sempre des de la seguretat que suposa el consens.

En aquest aspecte, tal com he dit abans, cal recordar que el dèficit de finançament condiona les polítiques que es volen aplicar tant des del Govern com també des dels consells insulars i dels ajuntaments, i ho hem de tenir present, molt present, especialment en el cas dels consells insulars, les institucions que al meu entendre estan més condicionades per la insuficiència de recursos, i ara tenim una bona oportunitat per cercar solució i posar al mateix nivell autogovern i finançament.

Un altre aspecte al qual voldria fer referència és el de col·laboració institucional. Més enllà del que s'estableix a l'Estatut referent al traspàs de competències als consells cal que la tasca de govern tinguí un principi bàsic: el respecte al paper dels consells insulars com a governs de cada una de les Illes. Després dels quatre anys passats, on des del Govern es realitzaren polítiques d'atac frontal, per exemple al Consell de Menorca perquè era de diferent color polític, hem de tornar a la situació de respecte institucional que havia estat la norma

general de tots els governs i que va ser trencada la passada legislatura pel govern del Partit Popular. S'ha de destacar, de fer, que en pocs mesos el govern actual ja ha solucionat alguns dels principals contenciosos que l'executiu anterior havia creat artificialment per ofegar un Consell de Menorca progressista.

Des del Grup BLOC i PSM-Verds pensam que aquest govern està capacitat per resoldre tots aquests reptes que té plantejats, i per oferir solucions als problemes reals dels ciutadans. Pensam que és un bon govern per a aquest país, i a més és un govern divers, com diversa és la nostra societat. La pluralitat de punts de vista i de sensibilitats és bàsica per tenir una percepció adequada de la realitat i també, per tant, per obtenir les millors respostes.

Abans d'acabar voldria fer esment a una altra qüestió: la necessitat de recuperar la credibilitat de les institucions, la necessitat de dignificar la funció pública i d'acabar amb els clientelismes. El nou govern ha d'actuar amb total transparència; el nostre horitzó ha de ser el del servei públic. Després de la legislatura passada, en què es va posar en dubte la credibilitat d'algunes institucions, el nostre repte ara és tornar la confiança dels ciutadans en les administracions. Voldria afegir que el seu compromís de millorar la qualitat de vida de les persones també és el nostre compromís, també volem donar el missatge que és possible canviar les coses, és possible una altra manera de fer política, amb honestat i honradesa, escoltant la gent, obrint canals de participació ciutadana. És possible redreçar el model econòmic i social, i hem de recuperar la confiança i l'estima del nostre país. Aquest canvi no es pot fer de la nit al dia, però cada dia s'ha de treballar per fer-ho possible, cada dia s'ha de treballar per continuar avançant.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, nos encontramos ante el debate que todos damos en llamar el debate de los cien días, ya que poco más ha pasado desde que el actual gobierno comenzó sus funciones y está todavía muy reciente el debate de investidura. Tanto es así que en el proyecto de nuevo reglamento que se pactó en su momento se planteó que el presente debate no tuviera lugar en el primer periodo de sesiones de la legislatura, ya que normalmente poco puede haber cambiado entre la investidura y este momento. Pero la densidad política del discurso que nos presentó ayer el Sr. Presidente y también la intensa actividad política de esta época, realmente este año justifica de forma sobrada este debate.

Y, claro, en este debate, al igual que en las crónicas deportivas, pues tenemos que comenzar comentando cuál es el estado del terreno de juego, evidentemente. Ha bastado muy poco tiempo para poder comprobar que el terreno de juego está en mal estado, lleno de agujeros, peor de lo que intuíamos en el debate de investidura. Más de 3.000 millones de euros de deuda evidencian que esta comunidad no habría aguantado un nuevo gobierno del Partido Popular; por eso, Sr. Presidente, le digo que no acepte ni un solo consejo, cuando llegue el momento, de la Sra. Estarás en materia económica, porque en este momento cada ciudadano de Baleares debe en la actualidad 3.000 euros gracias a su gestión, cada ciudadano. Hablar de deuda no es hablar de pasado, sino de futuro, porque en los próximos 30 años vamos a tener que estar pagándolo; es el futuro de esta comunidad pagar la deuda que acabamos de contraer.

Este gobierno va a tener que trabajar duro para tapan todos los agujeros, y de todos quizá uno de los más espectaculares, como ya lo ha dicho algún portavoz que me ha precedido en el uso de la palabra, sea el del metro de Palma, obras licitadas en 215 millones que se fueron a los 312 y que después de los fallos detectados, de las deficiencias detectadas, pues tendremos que implementar con mucho más dinero. ¿Qué decir de la situación que se creó, de forma algo sorprendente, que nos hace plantearnos una pregunta, y es en beneficio de quién estaba pensando el *govern* anterior al recepcionar las obras del metro un día antes de que usted, Sr. Antich, fuera presidente?, ¿en beneficio de quién se estaba pensando? Desde luego no en beneficio de los ciudadanos, como la experiencia así nos ha demostrado. ¿Qué decir -ya se ha hablado- de las autopistas de Ibiza?, que pasaron de 130 a 480 millones tras pasar por la varita mágica de las adjudicaciones de un gobierno que no tenía freno a la hora de gastar: inundaciones, graves fallos en el proyecto, etcétera.

Las residencias, inauguradas todas, eso sí, pero sin funcionar. El 21 de febrero de 2007 se inauguró la residencia de San Miguel; nos la encontramos sin funcionar por falta de energía eléctrica; igual que la de Crist Rei de Inca, que funcionaba además sin licencia de obras. ¿Y qué decir de la de Joan Crespí, que se puede abrir el año después de la inauguración?, una inauguración, un acto que costó sólo en escenario y en obras adrede para la inauguración cerca de 300.000 euros que luego se tuvieron que desmontar.

Otro gran agujero: el Palma Arena. 81% más de lo que estaba previsto costó, de 47 millones a 90,6, otro gran agujero.

Pero no todos los agujeros se deben a la construcción. El mejor ejemplo de mala gestión pura y dura probablemente sea el de ese edificio que contrata una conselleria, concretamente la Conselleria de Inmigración, contrata un alquiler de un edificio desde el 1 de julio de 2006, una nave en un polígono que debía ser su sede, que nunca se utilizó, nunca se utilizó, y que nos ha costado 481.000 euros sin haberla aprovechado nunca. Y quizá, como anécdota ya porque no quiero extenderme más en este tema, la Conselleria de Interior compra unos muebles de oficina -magnífico-, pero a la hora de colocarlos, es decir, dónde se tenía que colocar uno y dónde otro, no de acarrearlos, se contrata un colocador de muebles por 3.000 euros, para decir dónde se tenían que colocar cada

uno de los muebles. La figura del colocador de muebles creo que merece una..., es una anécdota, pero merece una categoría en esta política de pésima gestión, despilfarro y sobre todo priorizar la política de imagen sobre la eficiencia, y sobre todo deuda.

Éste es el resumen de lo que se recibe. He de reconocer sin duda la clarividencia que tuvo en el debate de hace cuatro años por parte del portavoz del Grupo Parlamentario Popular, que cuando se dirigía al entonces presidente, después de calificarlo como noble, elegante y benevolente se dirigió a él con una cita de San Ignacio de Loyola diciéndole: “Hay que hacer lo que se deba, aunque se deba lo que se haga”, “hay que hacer lo que se deba, aunque se deba lo que se haga”, y se siguió al pie de la letra porque se fueron debiendo todo lo que hicieron, absolutamente todo. Alguien podría pensar que es que tuvieron problemas con el Gobierno central; no, en aquel momento, cuando ya se decía esto, gobernaba todavía don José María Aznar.

¿Qué ha hecho este gobierno? ¿Qué ha hecho este gobierno este tiempo, con un 92% todavía de la legislatura por delante? Ya tenemos logros impensables en otro momento; 7 de setiembre de 2007: se consigue la aprobación de una serie de convenios de carreteras que supondrán 431 millones para Mallorca, 68 para Menorca -la gran olvidada del gobierno anterior-, 68 para Ibiza y Formentera, convenio que prioriza...

(Remor de veus)

...convenio que prioriza, entre otras cuestiones, los accesos a Palma.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci. Silenci, senyores i senyors diputats.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Se ha pasado, señoras y señores diputados, de la espectacularidad a la utilidad. Y por si fuera poco se ha conseguido también el compromiso de 2.800 millones de euros para los próximos siete años, lo que supone incrementar en un 78% lo que se venía invirtiendo en los siete anteriores años. Y es inminente un nuevo compromiso para la extensión del servicio ferroviario.

Ningún gobierno en la historia de Baleares había conseguido dos éxitos semejantes en menos de cien días de gobierno, ninguno, y cualquier portavoz puede salir aquí a desmentirme, si puede. Y seguirá el saneamiento, seguirá.

Como prueba el replanteamiento del pozo negro que constituía ese gasto de 4,6 millones de euros en el Mallorca Classic Golf, cuyas cuentas son tan oscuras que en la pasada legislatura me fue completamente imposible conseguir que se facilitara en el Parlamento, pese a tener que hablar repetidas veces con el gerente del IBATUR en aquel momento, se me negó personalmente (...) la documentación, se negó a que fuera a la conselleria a consultarla, y nos cabe la pregunta y nos queda pendiente esa pregunta: ¿por qué se ocultaron al Parlamento las cuentas?

Son logros importantes para poco tiempo, en los que la crítica más repetida que hemos oído es referirse a que su gobierno, Sr. Presidente, es un gobierno formado por distintas sensibilidades políticas, como si el consenso fuera un defecto; yo creía que era una virtud. La convergencia, en cualquier caso, de varios grupos políticos en torno a un proyecto común no es algo malo sino todo lo contrario, y les pondré un ejemplo. Miren, en 1976 se creó la federación de partidos de Alianza Popular en convergencia alrededor del Sr. Manuel Fraga; los partidos eran Acción Regional, Democracia Social, Reforma Democrática, Unión del Pueblo Español, Unión Social Popular, Acción Democrática Española, Unión Nacional Española; luego en el 79 se crea la Coalición Democrática, añadiendo a todo ello Acción Ciudadana Liberal y Partido Democrático Progresista. Pero es que en el 80, cuando abandonan la UNE y la ADE, se añaden Acción por Ceuta y Unión Liberal Popular y Democrática de Ibiza y Formentera. Y en el 82 se crea, paralelamente a la federación de Alianza Popular, con Acción por Ceuta, Cambio Ecologista y Social, Confederación Española de Partidos Conservadores, Partido Conservador Español, Partido Demócrata Progresista, Partido Regionalista de Castilla y León, Partido Unido de Alianza Popular, Reforma Social Española, Renovación Española, Unión Liberal Popular y Democrática de Ibiza y Formentera, llamadas *Unió*. Sin contar los restos de UCD; cerca de una veintena de partidos. Y sin con todo ello han podido llegar al pensamiento único, Sr. Presidente, poco trabajo tiene usted en comparación con el simple objetivo de coordinar su equipo de gobierno, poco trabajo en comparación.

También, Sr. Antich, ha tenido en este breve tiempo que tomar decisiones de gran calado social. Ya sabe a qué me refiero: a Son Espases. Hace cuatro años en este mismo debate el Partido Popular, el presidente de entonces, mantuvo en absoluto secreto sus intenciones sobre Son Espases, pese a que sólo un mes más tarde haría pública su decisión de romper el pacto existente y trasladar el Hospital de Son Dureta a su nueva ubicación. Decía solamente: “Hemos hecho contactos continuados, o haremos contactos continuados con el Ayuntamiento de Palma y con la ministra de Sanidad para la puesta en marcha de las obras del futuro nuevo Son Dureta”. Por parte del grupo parlamentario que le daba apoyo solamente se interesaron por la figura del defensor del paciente y poco más, también, ninguna referencia a la nueva ubicación. ¿A qué se debió el absoluto silencio, pese a que la decisión -debe constar a todos- ya estaba tomada?, ¿por qué se guardó silencio? El debate fue la segunda semana de octubre, y la decisión de cambiar la ubicación del hospital a Son Espases se anunció el 26 de noviembre de 2003. Si le dicen a usted que hasta el minuto 52 no se refirió a Son Espases, ¿en qué minuto se refirieron ellos, un mes antes de tomar la decisión? Aquel silencio, nunca se ha explicado con claridad el porqué de la decisión, jamás, y mira que lo hemos preguntado, una decisión que retrasó cuatro años el inicio de las obras y que generó un importante y grave debate social.

Cumpliendo el pacto de gobierno, Sr. Presidente, se han paralizado las obras, se ha tomado un prudencial tiempo de dos meses para la decisión definitiva. Durante ese tiempo se ha escuchado a todas las personas, los sectores y las instituciones; se buscaron soluciones alternativas y finalmente se tuvo que tomar una decisión, que no era la que nuestro grupo había deseado, pero como corresponde a un presidente de gobierno tuvo que decidir usted poniendo el interés general de los ciudadanos por encima del interés político del partido que le apoya.

¿Quiere decir esto que el anterior gobierno del Partido Popular tomó una decisión correcta al ubicar el hospital de referencia en Son Espases? En absoluto. La decisión de este gobierno no santifica la del anterior, porque la decisión de este gobierno no tenía la libertad que tuvo la del anterior, porque la decisión de este gobierno se tomó tras cuatro años de completo abandono de Son Dureta y con unas obras contratadas y en marcha. No se tenía la misma libertad, ni mucho menos, y ellos lo saben bien. Desde luego no fue una decisión libre, y de ninguna manera santifica la decisión del anterior gobierno del Partido Popular. Y les pondré un ejemplo para que vea bien claro. Miren, en otro momento mi grupo político, mi grupo parlamentario, no estuvo a favor del túnel de Sóller por concesión privada por las fuertes sospechas de corrupción; posteriormente se demostró que hubo conducta corrupta, aunque prescrita penalmente, y se mantuvo la concesión por ser lo más beneficioso en ese momento para los intereses de los ciudadanos cuando se gobernó en el año 99. ¿Esto significa que porque el *govern del pacte de progrés* no rescatara la concesión dejaba de haber corrupción?, ¿significa esto? Aquel gobierno actuó poniendo los intereses de los ciudadanos por encima de los intereses particulares; este gobierno ha hecho lo mismo, y ni aquella decisión ni ésta santifican lo que puede haber detrás de Son Espases. Y como socialista les diré que no me quedé contento con Son Espases. Como ciudadano de Baleares estoy orgulloso de un gobierno que sitúa el interés general por encima de la conveniencia política.

Ahora, la preocupación del Partido Popular durante todo el proceso de decisión sobre el nuevo hospital de referencia llevó a su portavoz, de forma reiterada y algo nerviosa, a ofrecerle los 29 diputados del Grupo Parlamentario Popular, pero cuando se tomó la decisión crítica al Gobierno porque dice que se ha tomado porque están cogidos a la silla, un argumento de evidente penuria intelectual. Pero a mí me llama la atención el ofrecimiento; ofrecen 29 diputados, ¿tienen 29 diputados? Yo cuento y sólo veo 28, bueno, falta alguno. En esta contabilidad les perdió el subconsciente, porque resulta que el misterioso diputado 29 lo tienen pero lo han colocado en el Grupo Mixto, es decir, que la colocación del diputado 29 en el Grupo Mixto es un evidente fraude parlamentario para circunstancias como la que hemos visto hoy, evidentemente.

(*Remor de veus*)

He oído comentarios, Sr. Presidente, acerca de que su discurso de ayer estaba vacío, y es que como decía Larra es más fácil negar las cosas que enterarse de ellas. Entonces me he dicho: "Voy a releer el de hace cuatro años para compararlo", y resulta que en el de hace cuatro años se dedicó el 90% del tiempo, con el anterior presidente, a criticar al gobierno

anterior señalándose a sí mismo como revitalizador -se llamó el Prozac- de una comunidad autónoma deprimida; recordarán el discurso éste. Sobre medidas concretas, pocas; es cierto que anunció alguna. Les diré la primera que anunció sobre medio ambiente, por seguir el discurso a ver qué dijo sobre medio ambiente: la primera -es textual, página 211 del *Diario de Sesiones-*, la primera: puntuales acciones contra la procesionaria; la pobre procesionaria, ignorante en su pino, desconocía que estaba sirviendo para dar la talla de un estadista y del conseller del ramo. Acciones puntuales contra la procesionaria; esto es un debate con contenido, pobre procesionaria. También anunció, eso sí, la política de autopistas y ni una sola ley, ni una sola, ¿eh?, ni una sola. Pero dejémoslo, porque como decía en su *Segunda Catilinaria* Marco Tulio Cicerón: *abiit, excessit, evasit, erupit*, que significa "él se ha ido, escapado, evadido, desaparecido"; 2.000 años después las palabras siguen teniendo actualidad.

Cuando lo comparo con su discurso de ayer, Sr. Presidente, una docena de leyes y otro tanto de planes concretos, la diferencia es apabullante. Ha comenzado otro estilo de gobernar. Su discurso de ayer, Sr. Presidente, lo resumiría con una de sus frases: progreso social en términos de humanismo y solidaridad. Nos alegró ver que se recupera en esta comunidad autónoma la política de largo plazo, política que pretende estar fuera del ritmo electoral. El planteamiento de un pacto para la competitividad y la cohesión social con una proyección para los próximos veinte años es una propuesta para el futuro de esta comunidad. Tomarse en serio el cambio climático con actuaciones concretas, cuando para otras formaciones el cambio climático se trata entre la chanza y la chacota, es una aspiración saludable para esta tierra y también redentora de descreídos, y que naturalmente excede el ensañamiento con la procesionaria. Una ley del paisaje, una red de áreas protegidas o reservas marinas son buenos pasos en ese sentido, Sr. Presidente.

Ley de medidas urgentes para la protección del territorio; debe de suponer la vuelta atrás de la improvisación que, con nombres y apellidos, ha marcado la política territorial de la época anterior; recordará: a golpe de ley de acompañamiento de presupuestos, una política cuyo cerebro estaba en la Dirección General de Ordenación del Territorio y que duró hasta que la Guardia Civil se llevó al cerebro. La protección del entorno de Son Espases, Sr. Presidente, desactivará las minas especulativas que facilitó el anterior gobierno. Pero los socialistas le pedimos que la urgencia en esta ley no nos lleve a la improvisación; es una ley importante que debemos estudiar con atención y las cosas urgentes son la que a veces tienen que hacerse con mayor reposo y atención.

Compartimos y apoyamos plenamente, Sr. Presidente, la apuesta por las infraestructuras silenciosas en el transporte público, tren, tranvía, un metro que funcione, y un puerto de Palma que se pueda ampliar sin tener hipotecado su futuro por megalomanías bananeras. Pacto por la vivienda, ley de barrios, ley de vivienda, ley del suelo, apuesta por una educación sin propaganda falsa, y que no siga un Camino equivocado -y cuando digo "camino" ruego a los servicios de la Cámara que lo pongan con mayúsculas porque es el título de un libro-, una educación que atienda desde el primer año de vida y reflejada en un pacto por la educación. Por fin un impulso a la Ley de

dependencia, ¡ya era hora!; el cambio de gobierno va a permitir que en esta comunidad se aplique y desarrolle esta ley, porque en comunidades autónomas gobernadas por el Partido Popular, como es el caso de Madrid, se está frenando. Una nueva ley de servicios sociales, ley de igualdad, nueva ley reguladora del *Consell Consultiu*, reforma de la Ley de consejos insulares, pacto local, y un largo etcétera de actuaciones que ha comprometido.

En su discurso no he encontrado ni Prozac ni conejos, ni se ha autodefinido como el salvador de esta comunidad, ni ha presentado iniciativas mediáticas y vacías. Si un defecto tiene su propuesta es la de ser excesivamente ambiciosa, y que por supuesto trasciende la labor del próximo curso político, necesitando parte, gran parte de la legislatura para poderse concretar. Y si una virtud tiene el planteamiento que usted hizo, Sr. Presidente, es que significa otra forma de gobernar. Tendrá mayor o menor acierto en el desarrollo de las propuestas; por supuesto nuestro grupo parlamentario le desea el máximo acierto, pero va a tener un problema grave, un problema porque un programa de gobierno con mayúsculas como el que usted ha propuesto necesita, como usted ha dicho bien, el apoyo de todas las fuerzas políticas, y eso incluye a la oposición, y ahí es donde veo el mayor problema. Ya le dije en su discurso de investidura que al menos hasta pasada las elecciones generales será imposible disponer de un espacio de acción común donde se desarrollen las sinergias necesarias para la cooperación política. Ya le dije, Sr. Antich, que resultaría imposible cualquier tipo de diálogo con la oposición, se cortarían la mano antes que dársela, ya lo verá, ya lo verá.

(Remor de veus)

Han cambiado de lugar, han cambiado de lugar pero no de modo de actuar, y, como decía Séneca, nunca mejora su estado quién muda solamente de lugar y no de vida y costumbres, y de vida y costumbres no han mudado, Sr. Presidente. Le pondré un ejemplo; mire, cuando se comenzó a reestructurar el ente público de Radiotelevisión, IB3, se ofreció al Partido Popular algo que era impensable que ellos jamás hubieran ofrecido, se les ofreció tener en IB3 la misma presencia que el Partido Socialista, un director adjunto, y se planteó sin pedir nada a cambio, ningún tipo de contraprestación ni nada; y digo que era impensable que en otra época se hiciera una cosa así porque la actual portavoz del Partido Popular sostenía en la anterior legislatura que el Gobierno podía hacer lo que quisiera en IB3 y que cuando llegara otro gobierno que hiciera lo mismo; no pensaban que pudiera llegar otro gobierno, evidentemente. Pero este gobierno tiene otra forma de hacer las cosas y por eso se le ofreció a la oposición que se integrara en la renovación de IB3 sin pedir nada a cambio. Resultado: no se quiso, se negaron. ¿Y qué le voy a decir, Sr. Presidente, de la pataleta infantil por la que han intentado evitar que el presidente de esta comunidad autónoma estuviera presente en la feria turística de Londres? No priman en sus decisiones los intereses de Baleares, esos son los últimos.

Pero lo peor no son estas cosas, lo más dramático es la deriva radical en la que se encuentra la oposición y que le va a dificultar tender puentes de diálogo. Hemos podido comprobar como durante este período por parte del Grupo Parlamentario Popular se han priorizado los temas de interés para los sectores más radicales de su partido. Hemos tenido, no sé si por primera vez en la historia de esta cámara, un debate sobre terrorismo; jamás nadie había utilizado el terrorismo como un medio de obtención de rédito político. Hemos tenido también dos debates en los que se ha puesto a la monarquía como centro de los mismos, temas que para nada interesan a los ciudadanos de Baleares, polémicas de importación para crispar la vida política de Baleares, pero no lo han conseguido.

Y no sólo en esta misma cámara, no sólo en esta cámara, sino también en otras instituciones de la comunidad autónoma. Valga por ejemplo lo que sucedió en el Ayuntamiento de Ciutadella; en el Ayuntamiento de Ciutadella el Partido Popular y sus socios decidieron pedir al Congreso de los Diputados ni más ni menos que la retirada de una ley, concretamente la de memoria histórica, y el motivo, leo textualmente, “porque es una ley injusta que no se ajusta al derecho natural ni a los más elementales principios éticos”. Miren, no entraré en el contenido de esa ley porque será..., probablemente podamos hacer otro debate en el que entremos sobre esa..., perdón, no esa ley sino esa proposición, pero lo que no se pueden consentir en esta comunidad autónoma es que en un ayuntamiento, que debe ser democrático y constitucional, se vote contra las leyes del Congreso y a favor del llamado derecho natural. Se lo explicaré, porque el derecho natural se caracteriza porque nadie lo ha visto nunca; se dice que el derecho natural es un conjunto de principios y de normas de conducta inherentes al ser humano, pero nadie se pone de acuerdo en cuáles son, ya que los del mundo islámico tiene poco que ver con los occidentales y éstos poco que ver, a su vez, con los asiáticos.

Por eso en un estado de derecho la ética, la moral, los principios, las normas inmanentes no valen de nada mientras no se incorporan a las leyes, y para evitar que la ética particular de un gobernante se imponga a los demás lo que se hace en las democracias es elegir a los representantes de los ciudadanos para que en las leyes se positivicen los principios mayoritarios. Y lo que hace que un estado de derecho como el nuestro sea tal es que todos están sometidos a la Constitución y al resto del ordenamiento jurídico. Cada ciudadano es libre de tener sus principios morales, pero éstos jamás están por encima de la ley. Esto es así excepto en este caso que acabo de citar de Ciutadella, donde se pide la derogación de leyes del Estado porque no se ajustan al derecho natural. Ningún viento es favorable para quién no sabe dónde va, decía Séneca.

Así pues, Sr. Presidente, con una oposición que prioriza en este parlamento las discusiones sobre terrorismo, sobre la monarquía y que pretende que el derecho natural esté por encima de las leyes emanadas del Congreso, le va resultar difícil entenderse, aunque le debo reconocer que para usted no es difícil, no es en absoluto imposible, aunque pueda ser difícil, acostumbrado como está a hacer del diálogo permanente una forma de gobierno. Si la oposición no acepta dialogar sobre los grandes temas que ha propuesto, Sr. Presidente, espere con paciencia a que pasen las próximas elecciones, a que se serenen.

Finalizo ya, Sr. Presidente. Decía don Emilio Castelar que ningún hombre de ideal debe ser gobierno hasta tanto su ideal sea posible. Una docena de leyes y más de treinta actuaciones concretas, detalladas, enunciadas ayer, nos demuestran que su ideal no sólo es posible sino que va a ser, sin duda dentro de muy poco tiempo, una inminente realidad.

Nada más, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Arribat aquest punt, se suspèn la sessió, la qual recomençarà a les 16.30 de la tarda.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS